

3) 2019-2023: la nostra acció i les nostres lluites

a) La nostra presència a les meses de negociació

L'àmplia majoria de representació del nostre sindicat ens ha permès que USTEC-STEs hagi continuat liderant els posicionaments de la part social en les diferents meses sectorials de negociació. Hem procurat la unitat sindical quan ha estat possible, però hem plantejat posicionaments, accions i mobilitzacions diferents quan hem considerat que eren la millor opció per defensar el conjunt dels i les treballadores de les polítiques del Departament.

USTEC-STEs hem preparat, exposat, defensat, argumentat i publicat tot allò que es negociava a les meses sectorials. Com a sindicat majoritari som conscients que representem i estem al servei del conjunt de treballadors i treballadores del Departament. Per tant, en les meses sectorials, i les actes així ho demostren, hem intervingut més que la resta de la part social, amb els arguments més sòlids i la documentació més precisa, cercant sempre la millor manera de defensar el conjunt de treballadors i treballadores.

L'Administració ha seguit dinamitant aquest espai de negociació convertint-lo en un mer tràmit preceptiu, com a indesitjat requisit legal, que ha fet servir per dedicar-se a informar de les seves ocurrencies, retallades o opinions de polítiques educatives. Durant els darrers anys, el verb "negociar" ha estat absent del diccionari de Via Augusta, la qual cosa resulta enormement perturbadora i diu molt de l'escàs sentit democràtic i social d'aquesta administració. El cas paradigmàtic ha estat el calendari escolar, que ha imposat unilateralment un empitjorament de les condicions laborals del professorat i del personal laboral durant el mes de juliol. Aquest canvi en el calendari respon més a qüestions electoralistes i a l'esperit profundament populista i ha enviat un missatge a l'opinió pública que humilia els i les professionals.

Amb la conselleria de Cambray, s'ha evidenciat més que mai la dificultat per negociar. El conseller ha fet servir continuadament els mitjans de comunicació i la premsa per informar, no només els sindicats, sinó també el conjunt de treballadors i treballadores. Fins i tot les direccions ho van denunciar en un comunicat a finals del curs passat en el qual advertien del col·lapse al qual s'estava portant el sistema educatiu.

Així, davant una Administració sense gens d'interès

per escoltar i negociar, des d'USTEC-STEs vam liderar el bloqueig de les meses sectorials durant el període de mobilitzacions de març a juny. Una mesura de pressió amb l'objectiu d'advertir l'Administració que no és possible viure en la imposició. Una mesura que deslegitimava bona part de les seves mesures i evidenciava el seu tarannà thatcherià.

A més d'intervenir a la mesa sectorial, USTEC-STEs hem participat en els diferents comitès d'empresa del personal laboral i, com a IAC, en la negociació del conveni del personal laboral i a la mesa general de funció pública. En la MEPAG justament s'ha arribat a un acord en què hem aconseguit situar més places per al concurs de mèrits que, encara que no ens deixa satisfets al 100%, representa un pas important. Caldrà fer-ne el seguiment pertinent i valorar si serà suficient per assolir que el desembre del 2024 no quedi cap docent ni cap laboral en frau de llei.

Aquesta presència només és possible gràcies a les eleccions sindicals. No ser representants suposa, per exemple, que en meses on no som presents, com ara a Madrid, se signin acords que no aprovaríem, com és el cas recent on tota la part social ha signat un sistema d'accés a la funció pública que nega que l'experiència docent es pugui incloure en la fase d'oposició, fet que ajudaria el personal interí a superar finalment el concurs-oposició.

Quant a l'aplicació dels resultats en les futures eleccions, volem denunciar que el govern aplica restrictivament la llei espanyola que dicta quins són els sindicats més representatius i els sobrealimenta més enllà de la representació real que obtenen a les urnes, cosa que provoca que el vot que fan els i les docents quedi desvirtuat.

b) Línies d'acció sindical: vincle de lluites i reivindicacions socials

L'acció sindical és i ha de continuar essent la branca més activa del sindicat quant a la defensa dels drets laborals del col·lectiu docent i als vincles de reivindicacions en un context de resistència social com l'actual.

USTEC-STEs possibilitem establir sinergies per esdevenir una eina potent de pressió col·lectiva davant l'administració i la deriva de les polítiques neoliberals actuals. Això és possible gràcies a les múltiples accions que duem a terme: convocatòria i articulació de jornades de vaga, programació i planificació de les mobilitzacions,

manifestacions, concentracions i estratègies de participació col·lectives, tasques de difusió i comunicació, presència en tots els àmbits socials i educatius incidint en l'opinió pública, etc.

Defensa de la llengua: la llengua no es toca

Som un sindicat compromès amb el català que aposta per la immersió des dels seus inicis. Això fa que formem part activament de moltes de les entitats, campanyes i plataformes que treballen per la llengua catalana i en defensa de la immersió lingüística com ara Som Escola, Plataforma per la Llengua, FOLC, Enllaçats per la llengua, la campanya “No t'excusis”, Òmnium Cultural...

Durant l'aplicació del 155 vam ser especialment actius a l'hora d'evitar en les preinscripcions la casella per un ensenyament en castellà. Per defensar els docents acusats injustament d'adoctrinament vàrem crear, conjuntament amb altres entitats, la TED (Taula d'Emergència Docent), que va recollir milers de signatures i va propiciar la implicació de persones individuals, figures públiques, claudres i assemblees de treballadors en defensa dels casos més flagrants d'assetjament de les entitats filofranquistes contra centres com l'IES El Palau de Sant Andreu de la Barca o la Seu d'Urgell (on el sindicat va intervenir decididament en defensa dels docents assenyalats per la ultradreta). També vam elaborar l'*Eina* “No et mosseguis la llengua”, que recull un seguit de normatives que haurien d'evitar una tendència que havíem detectat en el professorat català: l'autocensura a l'hora de parlar i debatre sobre segons quins temes a l'aula.

Hem creat recentment la plataforma *Pública i en català* juntament amb altres organitzacions per treballar en benefici de l'ensenyament públic amb el català com a llengua vehicular dels centres educatius. És des d'aquesta plataforma que vam promoure la vaga per la llengua del març de 2022 i la manifestació contra la nova legislació autonòmica que lamina el sistema d'immersió l'abril del mateix any. Ens hem manifestat, públicament i al carrer, en contra de la sentència el TSJC que obliga a l'aplicació del 25% de castellà a tots els centres educatius i mirem de fer tot allò que està a les mans dels sindicat perquè no responsabilitzin ni les direccions ni els docents d'allò que el govern ha estat incapaç de liderar, protegir i blindar: el català i el sistema d'immersió.

La lluita feminista: 25N dia contra la violència masclista i 8M dia internacional de la dona

La jornada de vaga per la igualtat de gènere del 2018 va ser la més multitudinària viscuda d'ençà de la de l'any 1975 que va tenir lloc a Finlàndia coincidint amb l'any internacional de la dona. Durant els tres anys següents,

s'ha continuat convocant la jornada de vaga feminista.

Com a sindicat feminista, formem part i estem en contacte permanent amb grups afins i fem xarxa amb altres entitats dels diferents territoris que comparteixen la nostra lluita, posant èmfasi en les reivindicacions pròpies que com a col·lectiu reclamem. També participem de totes aquelles mobilitzacions que sorgeixen espontàniament cada vegada que assistim a algun drama, com ara dones assassinades per les seves parelles o les barbaritats judicials com la sentència cosmètica als membres de *La Manada*. Així mateix, lluitem contra la impunitat de què gaudeix l'actuació de determinats grups i sectors de l'Estat i per la preservació de drets en discussió, com ara la pressió creixent contra el dret a l'avortament lliure i gratuït.

Impulsem també totes aquelles lluites enfront de la violència contra les dones, i és per això que mai no faldem cada 25 de novembre en el dia internacional contra la violència masclista. La lluita educa i, per tant, mobilitzar-se en aquestes dates posseeix aquest component pedagògic necessari perquè les noves generacions siguin capaces d'esborrar les violències estructurals contra les dones.

A tal efecte, com a part de la nostra acció sindical, i sense oblidar que som mestres i professores, fem un gran esforç per elaborar material pedagògic sobre aquestes qüestions: la història i les raons del moviment, la prevenció de la violència contra les dones i la importància de l'organització feminista per resistir davant les injustícies per raó de gènere.

Contra la Llei Aragonès

USTEC·STEs vam encapçalar, juntament amb altres organitzacions, la Plataforma contra la Llei Aragonès, la lluita contra aquesta proposta legislativa tan perjudicial per a la societat. Des del primer moment, USTEC·STEs (IAC) vam veure en la iniciativa legislativa de la Vicepresidència d'Economia un greu perill perquè contemplava, no només consolidar una negativa dinàmica de privatització de serveis públics, sinó una consolidació, extensió i aprofundiment de la deriva neoliberal que, a tall d'exemple, contemplava la possibilitat de la privatització de l'educació preescolar, dels serveis de tutoria, de l'escola inclusiva, de la formació de les persones adultes, dels menjadors escolars, i un extens catàleg (fins a 250) d'altres tasques i funcions indispensables en el camp de l'educació, la sanitat, l'administració, les cures i les responsabilitats de les administracions públiques.

És per això que la redacció de l'avantprojecte de llei va ser desenvolupada amb secretisme i terminis molt

curts, entenem que amb la intenció d'evitar que entitats i organitzacions de defensa dels serveis públics tinguéssim prou temps per desenvolupar accions d'oposició i resistència. En aquest sentit, agraïm expressament que la FAPAC ens posés en alerta d'aquests plans privatitzadors i també la col·laboració d'un munt d'associacions que ens han ajudat a fer front a aquesta agressió neoliberal.

Des del primer moment, el nostre sindicat va desenvolupar un seguit d'actuacions per fer fracassar les intencions privatitzadores de la Vicepresidència d'Economia. Vam formar part d'una plataforma contra la Llei Aragonès amb un ampli ventall d'entitats de la societat civil. Vam fer una tasca pedagògica i de difusió entre la comunitat educativa sobre els perills del projecte de llei, vam organitzar mobilitzacions en contra, vam participar en un munt d'actes i xerrades per explicar a la ciutadania els plans ocults dels sectors més neoliberals del govern i vam alertar, també, als diversos grups parlamentaris de les conseqüències negatives que tindria per al nostre país, la nostra societat i la nostra economia una hipotètica aprovació. Tots aquests mesos de feina intensa ens han servit per conscienciar moltes persones de la importància i la conveniència que els serveis públics, sufragats amb diners públics, siguin gestionats públicament, per treballadors i treballadores públics.

El fracàs de la Llei Aragonès és un èxit de la societat i de la comunitat educativa. Ens congratulem i reivindicuem el nostre paper en aquesta campanya. Entenem que aquest èxit és col·lectiu i que va més enllà d'una votació en comissió del Parlament, perquè les nostres accions han servit perquè milions de persones obrin els ulls i vegin la necessitat de disposar d'uns serveis públics forts, gestionats democràticament per persones que treballen per al bé comú i sense que ningú es lucri dels contractes públics.

Ara bé, aquesta victòria és incompleta, perquè els serveis públics continuen regulats per la llei estatal 9/2017, de 8 de novembre, que permet que bona part dels serveis públics puguin ser gestionats per empreses privades, amb catastròfics resultats. En aquest sentit, USTEC·STEs requerim i exigim el que ja vam transmetre als diversos grups parlamentaris: una llei catalana amb un preàmbul que reivindicui la gestió pública dels serveis públics, un article únic que determini que qualsevol servei a les persones, especialment aquells vinculats a l'estat del benestar, sigui gestionat directament per les administracions, i on només treballadors públics hi tinguin cabuda, i una disposició transitòria on s'atorgui un termini màxim

de deu anys per tal que els serveis privatitzats tornin a ser gestionats públicament.

Segregació escolar

La xacra més gran del sistema educatiu públic és actualment el classisme. Tenim un sistema educatiu segregat perquè la societat catalana manté unes marcadíssimes diferències de classe. Això, per descomptat, acaba tenint repercussions negatives en l'educació, que qualsevol professional viu quotidianament. És així com les qüestions pedagògiques i les polítiques educatives estan condicionades pel principi del nostre país de separar les classes socials en diferents centres educatius, especialment en escola pública i privada, però també, de manera creixent, en els diferents centres públics, en una dinàmica que ha començat a anomenar-se com a "triple xarxa educativa".

En aquest sentit, una de les nostres principals responsabilitats és fer tot el possible per evitar-ho, tot i que les limitacions legals no ofereixen gran marge de maniobra. És per això que ens impliquem en les comissions de garanties i exigim diàriament ser a les comissions de programació de l'oferta educativa, precisament per evitar les típiques martingales locals que permetin una estricta separació entre grups socials i que es consolidin guetos.

També fa dècades que lluitem contra la segregació per sexe, denunciada a bastament. El Departament ha decidit no renovar els concerts a la trentena de centres que encara mantenien aquesta pràctica disfressada eufemísticament com a "educació diferenciada", i al llarg d'aquest curs s'està més o menys complint, malgrat que hi hagi un recurs judicial pendent. En certa manera, la nostra pressió ha contribuït a fer que aquesta pràctica sigui residual. Tanmateix, continuarem compromesos fins que s'erradiqui l'absurda pràctica de separar nens i nenes.

Mobilitzacions postsentència

Durant la tardor del 2019, USTEC·STEs vam participar activament en les nombroses mobilitzacions contra la sentència del procés, exigint l'alliberament immediat dels presos polítics.

USTEC·STEs, des dels orígens, ens caracteritzem per la defensa dels drets fonamentals, recollits a la Declaració dels Drets Humans continguts a la Carta Fundacional de les Nacions Unides. En especial, respecte a la qüestió de la llibertat d'expressió i autodeterminació considerem:

Que la condemna del Tribunal Suprem als presos polítics catalans i a milers de represaliats i perseguits

pels tribunals espanyols és un acte d'injustícia flagrant, és contradictòria amb diverses sentències i pronunciaments dels tribunals internacionals i europeus i la sentència que l'empara representa un perill per a l'exercici dels drets de protesta, manifestació i dissidència.

Que tot el procés judicial ha estat carregat d'irregularitats i arbitriarietats i respon exclusivament als ànims de reprimir la dissidència.

És per això que:

Expressem la solidaritat amb els injustament condemnats i les seves famílies i amistats.

Considerem una obligació l'amnistia total per a totes les persones represaliades. En aquest sentit, veiem l'indult com una presa de pèl, perquè no es poden indultar persones innocents. L'amnistia és l'única possibilitat per compensar els actes d'injustícia i prevaricació d'unes institucions que busquen exclusivament la repressió i la por contra tot aquell que impugna un règim del 78 fonamentat en la continuïtat del franquisme.

Demanem la solidaritat de tota la comunitat educativa de Catalunya, de l'Estat espanyol i de la Unió Europea.

Convidem la societat civil de Catalunya en general, i la comunitat educativa en particular, a participar en totes les mobilitzacions no violentes en defensa de les esmentades llibertats fonamentals recollides a la Declaració dels Drets Humans.

Així mateix, vam participar en la vaga general del 18 d'octubre del 2019 "Pels drets i les llibertats, contra l'atac permanent a les classes treballadores i els serveis públics".

Davant l'atac criminalitzador que es va produir contra els nostres estudiants i gent jove vam participar en la plataforma "No toqueu el nostre jovent". Conjuntament amb altres sindicats i organitzacions vam realitzar mobilitzacions com ara la concentració davant dels centres en finalitzar l'horari lectiu al matí per fer la lectura del comunicat "Pels drets i les llibertats: prou repressió. NO TOQUEU EL NOSTRE JOVENT!" i la manifestació "No toqueu el nostre jovent" a la Plaça Universitat de Barcelona.

USTEC·STEs tampoc no vam dubtar a defensar les institucions del país i la voluntat popular expressada a les urnes l'1 d'octubre del 2017. És per això que vam convocar la vaga general del 3 d'octubre (amb un seguiment total, no pas pels nostres mèrits com a sindicat, sinó perquè la brutal repressió de l'Estat va generar una onada d'indignació que va mobilitzar la societat en la vaga general més seguida de la història recent del nostre país). Posteriorment, vam donar suport a la vaga gene-

ral del 8 de novembre d'aquell mateix any, que va tenir un seguiment important en el sector educatiu.

La defensa de la llibertat d'opinió i de càtedra

La dinàmica repressiva contra l'escola, atada també pels sectors més reaccionaris de la societat catalana i el seu ecosistema de mitjans policials, polítics i judicials, ens ha empès a ser a totes les concentracions i manifestacions en defensa dels docents acusats, injustament i amb proves prèviament fabricades, d'adoctrinament o de delictes d'odi. El nostre sindicat va tenir un paper primordial en la manifestació amb el lema "L'escola no té por" (17 de març del 2018), que va mobilitzar unes 6.000 persones, a la qual cal afegir la important concentració davant l'Institut El Palau de Sant Andreu de la Barca, objectiu de l'odi del feixisme espanyol contra l'escola catalana, que va tenir lloc el 23 de març del mateix any. Paral·lelament, alguns delegats i delegades del sindicat hem estat presents arreu del territori allà on hi ha hagut denúncies orquestrades contra docents.

El creixent pes de les direccions en l'orientació educativa d'alguns centres, sovint amb la imposició de programes d'autonomia i tècniques pedagògiques discutibles, també resulta un fenomen preocupant, especialment quan la potestat de poder reclamar o donar continuïtat a una part dels docents pot generar una mena de llei del silenci dels claustres. El nostre sindicat defensa la independència ideològica, metodològica i pedagògica dels docents.

Desmilitaritzem l'educació

Formem part activa de grups i plataformes antimilitaristes com és la plataforma Desmilitaritzem l'Educació, amb qui organitzem accions en contra de l'entrada d'armes i uniformes als centres escolars de Catalunya així com una fèrria campanya contra la presència de les forces armades als diferents salons de l'ensenyament que s'organitzen sota diferents noms a tot el territori sota el lema: Les armes no eduquen, les armes maten.

Provisionalitat de mòduls prefabricats i necessitat de renovar el parc escolar

Continuem denunciant la provisionalitat que suposa el gran nombre de mòduls prefabricats o barracons com a espais educatius, que s'acosta al 10% dels edificis escolars. Entenem que urgeix una planificació de construcció i renovació de centres educatius que permeti adaptar-los a les necessitats pedagògiques actuals, a les noves metodologies, a la necessitat de disposar d'instal·lacions culturals i esportives dignes i, també, a les negatives tendències del canvi climàtic que obligarà molts centres a fer obres de climatització per evitar episodis

de calor i fatiga extrema com són recurrents entre finals de maig i principis d'octubre.

Tot això no és possible sense una inversió del 6% del PIB. Actualment, hem vist com alguns centres, d'acord amb una LEC que empeny els centres i les direccions a buscar recursos propis, actuen com empreses privades per trobar el finançament que la Generalitat o els ajuntaments els neguen.

c) Les intervencions en el debat públic sobre educació

Entenem que una de les nostres principals obligacions és promoure el debat, difondre les nostres idees sobre educació i col·laborar amb la comunitat educativa en l'elaboració de discurs pedagògic per tractar d'influir en les polítiques educatives en tots els nivells. És per això que hem tractat de participar en tots els fòrums, trobades, debats i accions que hi tinguin a veure.

USTEC-STEs hem intervingut en diversos fòrums internacionals, especialment transfronterers, per compartir les problemàtiques respectives i establir col·laboracions regulars i contactes estables. Aquestes intervencions s'han traduït en una comunicació fluïda que ens ha permès una visió global sobre els problemes educatius i els processos de privatització que, amb les seves coincidències i diferències, promouen els governs atíats per un esperit neoliberal. Això inclou també accions de solidaritat, especialment en aquells països on es registra més repressió contra la professió docent, que també és corresposta en la mesura que l'Estat impulsa una política de censura i repressió contra els nostres ensenyants. Així, hem participat al Congrés Internacional Otras Voces (www.otrasvoceseneducacion.org), celebrat a Veneçuela l'agost del 2020, i al Debat sobre la Llei d'Educació d'Euskadi, organitzat l'octubre del 2021 per STEILAS.

A més, mantenim una relació molt propera amb els nostres sindicats germans dels Països Catalans: l'STEPV (País Valencià), l'STEI (les Illes) i SUD Educació (Catalunya Nord), així com amb els STES estatals. Per això vam participar en els respectius congressos de l'STEPV (2019) i d'STEILAS (2022), així com en diferents trobades amb els STES a Madrid (2020).

Al llarg d'aquests darrers anys, USTEC-STEs ens hem posat a disposició de qualsevol centre educatiu, claustre, grup de famílies, centre social, ateneu, entitat o organisme quan hi ha hagut interès per debatre sobre qüestions educatives i compartir les nostres anàlisis i propostes sobre educació. Els delegats i les dele-

gades d'USTEC hem participat en espais acadèmics, hem fet un esforç per tenir presència als mitjans de comunicació, hem procurat establir llaços amb el món acadèmic i hem estat al peu del canó en totes aquelles plataformes públiques que coincideixen amb els nostres valors.

Sempre hem considerat que hem de ser al costat del professorat, i això implica ser a tot arreu i de totes les maneres possibles. Sabem que som de les poques veus crítiques que queden en un espai, l'educatiu, amenaçat per l'ofensiva neoliberal. Entenem que, com a part de la societat civil, el nostre deure és oposar-nos amb tots els mitjans possibles a la voluntat del poder de sotmetre l'educació a la seva lògica privatitzadora i alhora formular, elaborar i defensar aquells models educatius que enllacen amb la nostra tradició i amb el nostre projecte de futur: una escola catalana, democràtica, participativa, laica, coeducadora, integradora, compensadora de les desigualtats i que treballi per la millora de les condicions laborals i professionals del conjunt de professorat.

d) L'educació en temps de pandèmia

El 12 de març del 2020 es va confinar l'escola, una mesura excepcional i necessària per fer front a la que ha estat una pandèmia mundial, que ha comportat entre 7 i 15 milions de morts al món, prop de 30.000 de les quals a Catalunya. Totes les dificultats de gestió d'una catàstrofe d'aquestes característiques eren previsible, però des de l'inici, USTEC-STEs, hem criticat primer la inacció —la majoria de centres i direccions van haver d'improvisar sobre la marxa, entre la desaparició del Departament i del seu titular— i, posteriorment, les ordres contradictòries del Departament d'Educació. El mateix dijous en què s'anunciava el tancament dels centres educatius, el conseller Bargalló parlava de la bretxa digital i indicava que no hi hauria ensenyament a distància. Al cap d'uns dies, però, vam veure com, en determinats centres i en determinats serveis territorials, es donaven instruccions de donar tasques a l'alumnat tant de primària com de secundària. Unes ordres no sempre coherents i que no van ser interpretades de la mateixa manera arreu.

Durant els moments de màxima excepcionalitat, el nostre sindicat va demanar que el Departament habilités els recursos tecnològics i materials necessaris per possibilitar el treball en remot de tot l'alumnat i també que assegurés la connectivitat. Vam detectar problemes d'accés a Internet i de desiguals condicions materials

per a l'estudi que tenien a veure amb la situació socioeconòmica i geogràfica. L'educació pública no hauria de permetre tanta asimetria ni discriminació a l'hora d'accedir al coneixement i el suport escolar.

La pandèmia va evidenciar la segregació social i econòmica que pateixen el nostre alumnat i la deixadesa de polítiques socials generals.

USTEC·STEs vam denunciar:

La manca de responsabilitat i direcció del Departament d'Educació envers el professorat. Les instruccions i orientacions que s'havien enviat als centres eren imprecises. El nostre sindicat va exigir durant les primeres setmanes als representants de l'administració directrius clares, coherents i realistes. Tanmateix, a la pràctica van derivar la seva responsabilitat a unes direccions que van fer el que van poder i que van actuar cadascú per la seva banda, accentuant aquesta sensació que, en virtut de l'autonomia educativa, el sistema sembla endinsar-se en una dinàmica de regne de taifes. Els desiguals criteris que proposaven les direccions van fer créixer els greuges entre centres i entre professionals, amb criteris dispars pel que feia a l'ús del mòbil personal, el contacte amb les famílies o els intents del mateix Cambray, abans de ser conseller, de reobrir les escoles en un moment en què cap altre país ho feia i on hi havia prou incertesa sobre les mesures de seguretat. També vam haver de fer front a una campanya mediàtica on se suggeria que les escoles obrissin per Setmana Santa o que el curs es reprengués durant els mesos d'estiu. En aquest sentit, la presència d'USTEC·STEs als mitjans de comunicació va ser constant per contrarestar la batalla mediàtica que es lliurava.

L'absència de recursos. L'amarga constatació que l'alumnat no disposava de les mínimes condicions materials, tecnològiques, psicològiques i d'accés a la xarxa va fer ben evident que l'escola no podia ser substituïda per les pantalles, com ja fa algun temps que alguns *lobbies* tecnològics i amants de la privatització reclamen. En aquest sentit, la pandèmia ha remarcat que el teletreball o la "teleescola" no és factible. El sistema educatiu requereix presencialitat, en condicions, perquè l'escola ha de ser un espai d'igualtat social i requereix la presència física dels seus actors.

Que a causa del tancament dels centres educatius es van obrir diferents escenaris per al personal substitut que no podien ser una excusa per retallar drets. Calia que el Departament fes tots els esforços per tal de paliar les conseqüències en les condicions laborals del personal dels centres educatius, tot garantint-ne la contractació i l'estabilitat.

Que calia garantir la qualitat de l'educació sense acomiadar cap docent substituït/a amb l'excusa del confinament. En moments com aquests cal enfortir els serveis públics perquè garanteixin la igualtat d'oportunitats, equitat i justícia social com a proposta, resposta i solució.

USTEC·STEs vam fer un seguit de propostes:

La suspensió dels decrets de plantilles i d'autonomia de centres. Era necessària una instrucció única i clara del Departament d'Educació que establís uns criteris mínims per a tots els centres educatius. No es podia acceptar que els centres impulsessin mesures unilaterals.

Garantir la conciliació de la vida laboral i familiar de totes les treballadores i treballadors —en un moment en què van ser habituals jornades maratonianes i videoconferències per sobre de les possibilitats— que, per tant, havien de poder disposar dels permisos necessaris.

Fer els nomenaments que fossin necessaris. Vam exigir que no s'acomiadés ningú durant el període de confinament.

Impulsar nomenaments extraordinaris per responsabilitat amb l'alumnat, les famílies i l'equip docent, i per dignitat, ja que parlem de persones que, en molts casos, encadenaven nomenaments i haurien vist impedit el seu dret al treball.

Que el personal docent i laboral disposés de formació i de tots els recursos formatius. Les brutals retallades en aquest àmbit, arrossegades des del 2010, han accentuat les desigualtats internes. Dotar, també, els professionals de les eines tecnològiques i de la connectivitat necessària. En aquest sentit, recordem la nostra aposta ètica pel programari lliure i segur, que impedeixi la mercantilització de les dades de la comunitat educativa i garanteixi la privacitat.

A partir del març del 2020, en plena pandèmia, el Departament no va destinar totes les mesures possibles per protegir la salut del personal i de la comunitat educativa en general, fent que en molts casos els centres educatius esdevinguessin focus d'infecció, i amb una taxa d'incidència de la malaltia entre els professionals més alta que en el conjunt de la societat. Durant aquests anys de pandèmia, USTEC·STEs hem reivindicat una presencialitat segura, amb tots els protocols i les mesures necessaris per garantir la màxima seguretat: grups bombolla amb ràtios reduïdes, increment de personal per atendre la complexitat de la tasca telemàtica quan ha calgut aïllar-se, EPI adequats com la mascareta FFP2...

e) La lluita contra les lleis de formació professional catalana i espanyola

Fa 7 anys, USTEC, en solitari, vam denunciar els peylls que comportava aleshores la Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals de Catalunya (LFQPC), ja que “aprofundia encara més en els procediments legals i pràctics per aconseguir un objectiu implícit: la gestió privada de la formació professional i, consegüentment, la desestructuració i externalització de la formació professional reglada” i a més “no resolva la integració dels dos sistemes de formació professional existents, la formació professional reglada i acadèmica adscrita al Departament d'Educació, amb totes les garanties que això implica, i la formació professional ocupacional o contínua, que afecta l'àmbit laboral i està adscrita al Departament de Treball”. Concloïem que “ens trobàvem davant d'un pas sòlid cap a l'externalització i la privatització del servei públic de la formació i qualificació professionals de Catalunya”.

Res més encertat, en aquest moment, l'FP pateix el grau d'externalització més gran de la seva història, la qual cosa s'ha vist agreujada per la modificació curricular dels cicles formatius que han reduït estrepitosament les hores de formació a l'aula i han augmentat les hores de FCT a l'empresa. Així, l'FP General ha derivat en una FP dual en detriment de la qualitat de l'FP i amb la consegüent pèrdua de professorat. Des del punt de vista de la governança, el nucli de poder sobre l'FP a Catalunya s'ha instal·lat a l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya, ubicada al Departament de Presidència, i al Consell Rector de l'FP. Tots dos han exclòs de facto la part social de la comunitat educativa (sindicats d'educació, les AMPA, etc.), però no els sindicats d'empresa més poderosos del país ni les patronals més representatives.

A tot això s'ha d'afegir la Llei Orgànica 3/2022, del 31 de març, d'ordenació i integració de la Formació Professional espanyola, filla de la Llei d'FP catalana, però molt més agressiva. Aquesta llei, com un tsunami, pot deixar de regularitzar l'FP tal com la coneixem i lliurar-la a l'empresa, la qual passa a ser l'eix vertebrador de tota l'FP en detriment de la persona, tal com havia estat fins ara.

Per tot això, el nostre sindicat, USTEC·STEs, ferm als principis fundacionals continuem lluitant per una educació pública aliena als interessos econòmics del capital, per un país social i d'oportunitats en què l'educació ha de ser la base del nostre present i futur i on la Formació Professional és un dels pilars, ara en seriós risc, però que

més aviat que tard, entre tots, recuperarem per retornar-la a la societat, a la ciutadania i al país que volem. En conseqüència, lluitem per la retirada i derogació de la Llei de formació i qualificació professionals de Catalunya (LFQPC) i per la modificació o derogació de la Llei Orgànica d'Ordenació i Integració de la Formació Professional.

f) El dret a l'equiparació salarial i professional del professorat de formació professional

Des de l'aprovació de la LOGSE al 1990, el professorat de formació professional ha vist vulnerats els seus drets laborals i professionals reiteradament i, en el cas del cos de professors tècnics d'FP la discriminació ha estat majúscula. Contra aquesta situació intolerable al segle XXI, USTEC·STEs hem lluitat en solitari per tal d'erradicar definitivament aquest greuge aconseguint que el Parlament de Catalunya aprovés al 2019 una resolució segons la qual tot el professorat d'FP hauria de tenir el mateix salari i, al mateix temps, vam aconseguir, en col·laboració amb l'Associació de Professors Tècnics d'FP, la introducció d'una disposició addicional a la LOMLOE segons la qual el professorat tècnic d'FP podria integrar-se al cos de professorat d'ensenyament secundari.

Si bé és cert que la solució per acabar amb aquesta situació radica en la creació d'un cos específic d'FP adscrit al subgrup funcional A1, la Llei Orgànica d'Ordenació i Integració de l'FP no va ser prou valenta i tan sols va apostar per integrar al cos de professorat d'ensenyament secundari 19 de les 29 especialitats que conformen el cos de PTFP, allargant la discriminació entre iguals *sine qua non* en crear un nou cos (el de professorat de sectors singulars de l'FP) on ubicar el professorat de les 10 especialitat que, de moment, no s'integren al cos de secundària. Una solució esperpèntica de difícil cabuda en el sistema jurídic d'un país integrat a la Unió Europea i que ben segur suposa l'inici o continuació de mobilitzacions i accions reivindicatives fins a l'erradicació definitiva d'aquest greuge.

En aquesta línia, USCTEC·STEs continuem lluitant perquè cap docent d'FP sigui discriminat salarialment ni professional, exigint via política administrativa i judicial l'equiparació dels seus drets a la de la resta de professorat d'FP amb efectes de la seva entrada al servei docent en la formació professional.

g) La lluita en defensa del país i les seves llibertats

USTEC·STEs (IAC) hem estat coherents en la defensa dels drets democràtics de la ciutadania de Catalunya i del model d'escola catalana. En aquesta línia, hem donat suport a les iniciatives que van propiciar el referèndum de l'1 d'octubre perquè creiem fermament en el dret a l'autodeterminació de tots els pobles del món, també de Catalunya. D'aquesta manera, vam donar suport a la campanya "Escoles obertes" perquè es pogués votar en els espais dels centres educatius, llocs on s'ha de fomentar la democràcia i on tractem de compartir amb el nostre alumnat el valor de les diferents propostes polítiques.

Al llarg del difícil període posterior, USTEC·STEs hem estat inequívocament al costat de la democràcia i de la defensa dels drets humans, és a dir, en qualsevol iniciativa política i social a favor del dret a decidir, contra qualsevol forma de repressió policial, judicial o administrativa, en defensa dels presos polítics i de les persones exiliades, i també al costat de totes les persones anònimes que han estat represaliades arran de la celebració del referèndum d'autodeterminació i en contra de l'aplicació del 155. Aquesta repressió avui dia encara continua i s'ha acarnissat especialment amb persones joves que van manifestar-se arran de la sentència del "procés" o de la detenció del president en terres alemanyes, per posar només uns exemples.

Mentre les conegudes com a "grans centrals sindicals" amagaven el cap sota l'ala, la Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) de la qual formem part, juntament amb altres sindicats alternatius, va convocar la vaga general del 3 d'octubre del 2017 que va suposar un rebuig multitudinari a la violència policial del dia 1 d'octubre. Enteníem i entenem que aquesta violència atemptava greument contra la llibertat del poble català d'expressar-se lliurement i pacíficament i també contra els drets dels seus treballadors i treballadores.

El 8 de novembre del 2017 vam tornar a donar suport a la vaga general després de l'amenaça del 155 i els efectes col·laterals que comportaven, *de facto*, la pèrdua de llibertats, contra les pressions de l'establishment per deslocalitzar empreses de Catalunya, contra la limitació del dret de vaga que s'intentava imposar i contra la impossibilitat de tenir un govern amb qui negociar la millora de condicions salarials o de treball.

Durant aquest període de repressió un dels elements que ha emergit ha estat la utilització de l'escola com a objectiu de confrontació. L'escola ha estat utilitzada de manera repugnant per partits polítics i mitjans de co-

municació per atiar l'odi contra el nostre país i tractar de dividir i enfrontar la societat. El nostre sindicat ha estat objecte de difamacions constants i reiterades per part dels mitjans de comunicació i del bloc polític i institucional de l'"A por ellos".

També USTEC·STEs hem estat al peu del canó donant la cara, defensant els i les docents afectats per les falses i inventades denúncies d'adoctrinament i de delictes d'odi. Hem estat diàriament al costat de les víctimes de la repressió. Hem estat coorganitzadors de mobilitzacions com la del 17 de març de 2018 sota el lema "L'escola no té por" i de diverses concentracions i manifestacions més, cercant sempre que fossin unitàries amb altres sindicats i entitats.

La neutralitat en educació no existeix. L'escola ha de tenir uns valors, i els nostres són els de la llibertat, la pau, la democràcia, el pensament crític, la laïcitat, la igualtat, la solidaritat, el dret a la integritat física i moral, el dret a expressar-se lliurement i, també, el dret que cada poble decideixi lliurement el seu estatus polític.

La lluita perquè el poble de Catalunya es pugui autodeterminar continua, una lluita que lliga perfectament amb l'esperit republicà del nostre sindicat. Estem al costat dels que volen un país i una escola que es regeixi pels valors de la llibertat, la igualtat i la fraternitat.

h) La lluita a favor de la laïcitat

En aquest sindicat hem apostat sempre per una escola laica, que eduqui sense dogmes, en valors humanistes i universals, que respecti la diversitat i els valors ètics. Per aquesta raó lluitem i hem lluitat per un model d'educació que mantingui les creences religioses fora dels centres educatius, ja que considerem que són pràctiques que corresponen a l'àmbit privat i que mai no han de formar part dels currículums educatius.

Defensem que cap govern no pot planificar el sistema educatiu cedint a les pressions de cap confessió religiosa, sigui quina sigui. Per això la denúncia del concordat amb l'Església catòlica del 1956 i dels acords amb la Santa Seu del 1976 i 1979, que suposen unes clares ingerències en el sistema educatiu, han format part del nostre discurs i de la nostra acció sindical i han de continuar formant-ne.

Donar pas a altres confessions religioses en els centres, com ha fet el Departament d'Educació en els darrers anys, ens allunya de l'objectiu d'una escola laica i pot acabar sent un factor més de segregació.

Creiem, a més, que una educació confessional, que adoctrini l'alumnat en qualsevol creença religiosa no

hauria d'estar concertada, és a dir, pagada amb diners públics. Per tant, si ja defensem l'eliminació gradual dels concerts econòmics en educació, amb més raó ho fem si es tracta de centres clarament confessionals.

Com a sindicat laic que som, hem participat activament en la Lliga per la Laïcitat i en altres instàncies unitàries (a Catalunya i a la resta de l'Estat) que s'han construït per poder engegar diverses campanyes que lluiten per mantenir la religió fora de l'escola i per denunciar la presència de la religió catòlica en particular en els currículums educatius, una presència que la LOMCE va voler consolidar i accentuar.

Malauradament, l'actual llei, la LOMLOE, no fa cap pas significatiu en el camí cap a la laïcitat: tot i que la majoria de les famílies aposten perquè la religió confessional surti de l'horari lectiu i cada cop té menys demanda per part de l'alumnat, encara és d'oferta obligatòria i es manté als currículums de primària i secundària.

Si bé potser en els temps presents la lluita per la laïcitat ha quedat arraconada per altres de més punyents (contra les retallades, les jerarquitzacions, la gestió neoliberal dels centres...), ens cal tenir-la ben present tant pel que fa al projecte educatiu dels centres i la planificació dels currículums, com amb relació a la contractació del professorat que ha d'impartir la matèria de religió i les conseqüències laborals que aquesta irregularitat comporta.

i) La lluita amb la resta de la comunitat educativa

USTEC-STEs som conscients que una educació de qualitat requereix una societat socialment responsable, igualitària i equitativa, on es puguin erradicar les desigualtats de classe, la precarietat laboral i econòmica i la pobresa. Som conscients que aquests fenòmens afecten negativament la qualitat educativa i la necessària cohesió que permet que el nostre alumnat pugui assolir els coneixements que el facin lliure i el benestar al qual tot-hom té dret.

És per això que hem lluitat al costat de les associacions de famílies, de moviments socials, de diverses organitzacions no governamentals i de l'entramat cívic del país per aconseguir la universalitat de les beques menjador, a fi d'evitar que infants i adolescents passin gana o visquin en la precarietat.

Això implica també la lluita per una gestió pública dels menjadors, enfront de la política neoliberal, impulsada pel Departament amb la col·laboració activa dels

consells comarcals, que tendeix a privatitzar-los i que persegueix el benefici d'empreses locals i grans grups nacionals, sovint d'historial problemàtic. Entenem que la progressiva privatització d'aquests serveis ha servit per precaritzar els treballadors, encarir-ne el preu i fer davallar la qualitat a nivells indignes. Per contra, el nostre sindicat defensa la gestió pública directa, a càrrec de personal contractat directament per les administracions, amb estabilitat laboral, salaris dignes i cuina de proximitat, de qualitat i saludable.

El sindicat també s'ha compromès en la lluita contra la pobresa infantil, el factor més lligat al fracàs escolar, que cal eliminar. Entenem que qualsevol acció que es faci per millorar la situació social i econòmica del nostre alumnat i les seves famílies és la millor política educativa que es pot fer.

j) La lluita per la coeducació com a eix transversal de l'educació

Al llarg d'aquest període, el moviment feminista ha continuat autoorganitzant-se per avançar en les necessàries, innegables i imparables conquestes socials per la igualtat real d'homes i dones. USTEC-STEs hem estat al costat d'aquest moviment i també del col·lectiu LGTBI, participant-hi des dels seus inicis i alhora treballant per aportar als centres materials relacionats amb la coeducació.

Així mateix, hem fet un seguiment de les normatives relacionades amb la problemàtica específica de les dones en els camps laboral i social. Al llarg d'aquest període, la cronificació i agreujament de la crisi per la pandèmia s'ha traduït en una gran precarietat laboral en totes les feines, de manera que ha augmentat la vulnerabilitat de la situació laboral i social a la qual es veuen sotmeses les dones. Les dades referents a la violència masclista han augmentat amb la pandèmia i continuen sent intolerables.

El Departament d'Ensenyament ha implantat el programa "Coeduca't" que ha estat activat amb uns recursos mínims i sense la nostra participació (tot i haver demanat en múltiples ocasions que volíem participar en el seu disseny). Com en altres documents del Departament, al programa s'hi estableixen uns objectius, però al final quan es trasllada a la realitat, com que no s'hi aboquen recursos, té una efectivitat mínima.

Hi ha evidències clares del retrocés que estan experimentant els i les adolescents en les seves relacions afectivosexuals. Les xarxes socials i les noves tecnologies han generat noves formes de relació que han d'aprendre a gestionar i en les quals les noies continuen esdevenint

un subjecte oprimint i perseguit. Amb el benentès que el patriarcat afecta directament la societat, la coeducació esdevé una eina de prevenció bàsica de les violències masclistes i l'homofòbia.

L'aplicació del model d'escola coeducadora serà el resultat del reconeixement en la comunitat educativa de l'existència del masclisme i de les seves conseqüències en la societat. Ha d'implicar que el professorat estigui disposat a intervenir per corregir aquest model. Els centres educatius són un espai idoni per educar en democràcia i, per tant, en igualtat; ara bé, es fa imprescindible una revisió i una anàlisi dels elements que els configuren.

En conseqüència, cal que des dels centres educatius responguem amb processos planificats reals, que vetllin per donar resposta a les necessitats socials actuals, en un context en què les discriminacions envers les dones i les persones LGTBI i els estereotips i rols de gènere encara són presents i s'evidencien també en l'elecció d'itineraris formatius i professions feminitzades. Cal que per a la incorporació de noves pràctiques i projectes, necessaris en l'evolució educativa i social, es disposi dels recursos humans i materials suficients, per tal que la millora de la qualitat del sistema d'ensenyament-aprenentatge no es converteixi en una excusa per externalitzar i precaritzar serveis.

Aquests darrers quatre anys hem lluitat perquè la figura de la persona coordinadora de coeducació sigui remunerada i disposi de temps específics per elaborar els plans necessaris com qualsevol altra coordinació.

Cal que la coeducació esdevingui un eix transversal en el currículum educatiu que permeti educar des de la diversitat, en la riquesa i igualtat d'oportunitats i, d'aquesta manera, prevenir les violències masclistes. Aquest eix transversal no hauria de quedar en l'oblit a causa de les noves pràctiques "innovadores". USTEC·STEs continuarem treballant per tal que esdevingui una realitat que possibiliti un veritable canvi social.

k) La lluita per l'estabilització, consolidació i funcionarització del professorat interí

El professorat interí docent constitueix el juny del 2022, més d'un terç, de mitjana, de les plantilles dels centres educatius. En certes especialitats aquest 33% se supera sobradament. Hem arribat a aquesta situació per la manca de voluntat política dels darrers anys: 7 anys sense oposicions ni cap mena de procés d'estabilització o de funcionarització ens han portat fins aquí.

La constant petició per part de la jurisprudència europea que obligava Espanya a estabilitzar els treballadors públics aplicant-los una normativa que ja era efectiva en els treballadors de l'àmbit privat, ha estat ignorada de forma continuada pels governs espanyols i català.

L'últimàtum del TJUE, en forma de sentència el 19 de març del 2020, va establir que els interins amb més de 3 anys de temps treballat ocupant llocs de caràcter estructural estaven en abús de temporalitat per no seguir la directiva 1999/70 d'obligat compliment. Europa planteja en aquell moment que es posi fi a aquest abús en els contractes de treball abans de finalitzar l'any 2024, i ho posa com a condició perquè l'Estat Espanyol pugui accedir al finançament del Fons de Recuperació Europea.

El compliment de la normativa europea pel que fa a mirar d'acabar amb la precarització del personal interí no es pot posar en el plat de la balança de millores triomfalistes del Departament, en tant que es farà els anys vinents sota amenaces i esperant fins al darrer moment.

En canvi, sí que és un gran triomf d'USTEC·STEs que aquesta compensació es faci a través d'un sistema de **concurs de mèrits**, tan llargament reivindicat pel nostre sindicat com menystingut per tota la resta. El concurs de mèrits és garant que les persones que porten anys i més anys treballant al i pel Departament i que han estat avaluades de forma continuada a través de diverses normatives (curs d'interins novells, avaluació inicial, prova d'idoneïtat, inspecció, propostes de les direccions...) s'estabilitzi en la funció pública.

Coincidint amb el començament del curs 22/23 s'ha d'iniciar el procés que ha de servir per aconseguir l'estabilitat de la majoria dels treballadors del sector educatiu públic, docents i també personal laboral, en la condició d'interins. Un col·lectiu que ha vist perillar i perdre la seva feina pels criteris subjectius d'unes direccions de centre que, auspiciades pel mateix Departament, han volgut crear centres educatius poc o gens democràtics. Uns criteris basats en l'amiguisme, la competició entre iguals i sota l'amenaça pels dissidents. Un sistema que ha creat claustres poc participatius, més de la majoria al setembre del 2022, on els interins havien de mesurar què opinaven o feien si contradeien la direcció perquè el seu lloc de treball en depenia.

L'estabilització de la majoria del col·lectiu docent ha de servir no només per millorar les condicions laborals dels mateixos treballadors, sinó per trencar amb unes polítiques clares de gestió empresarial piramidal que s'han aplicat de forma sistemàtica als centres educatius públics.

Hem viscut la conversió de la tasca compartida de l'equip directiu de gestionar un col·lectiu docent de forma democràtica, basada en els claustres i en el consell escolar, social i familiar en una forma de gestió amb un director o directora com a únic/a responsable, que sota criteris subjectius fa de gestor/a de personal sense la formació adequada en recursos humans i controla i valora conceptes basats en una productivitat inexistent. Tot plegat ha propiciat centres educatius sense oposició pedagògica, on la dissidència ha estat castigada amb l'expulsió (interins) o l'ostracisme (funcionaris de carrera).

USTEC-STEs volem aprofitar els pròxims quatre anys de canvi forçat per redreçar el marc on es treballa als centres. Treballem per eliminar tota la meritocràcia que s'han inventat els darrers consellers en forma de perfils, entrevistes i d'altres barbaritats i lluitem per un sistema públic, per recuperar la realitat docent basada en l'estabilització funcional que garanteix els drets a través de seleccions transparents. Unes seleccions transparents que vigilarem que així siguin, davant la greu dificultat que comporta deixar les coses pel darrer moment com han fet el govern espanyol i el Departament d'Educació. Des d'USTEC-STEs ens trobarem amb la dificultat afegida de desembullar totes les mesures que s'han inventat els darrers anys de la manera més imparcial possible per garantir tots els drets dels treballadors.

Per això exigim **un pacte d'estabilitat** per al personal interí que corri paral·lel a tot el procés d'estabilització excepcional dels anys vinents, que sigui garant que cap persona en frau de llei en quedi fora. USTEC-STEs també ens volem assegurar que ni ara ni en el futur cap persona quedi sense lloc de treball.

I) La reivindicació de la figura del funcionari docent

Des de fa uns anys l'accés mitjançant entrevista a places perfilades i centres de màxima complexitat s'ha convertit en un procediment habitual que té com a conseqüència la discriminació. Milers de candidats i candidates que volien obtenir una plaça han hagut de passar pel filtre d'una o dues persones que n'han valorat la tasca docent a partir de criteris subjectius i arbitraris com mai havia succeït en els centres educatius públics. Per si no n'hi havia prou, com succeeix en les empreses privades, passar aquesta entrevista completament subjectiva tampoc assegura cap lloc de treball. En les darreres adjudicacions d'estiu s'ha arribat a la xifra de 8.293 places atorgades mitjançant un perfil, un 10,95% de la plantilla actual.

Li diuen autonomia de centres per posar-li un nom

bonic que no cridi l'atenció, però a la pràctica suposa que els interins i interines —encara que també propietaris provisionals o funcionaris en comissió de servei— que desitgin continuar al seu centre depenen de la proposta que els farà o no la direcció o, si volen canviar, aleshores han d'estar disposats a passar una entrevista personal en què no sempre es valoren les qualitats professionals, sinó la capacitat d'acord amb el projecte d'autonomia o la renúncia a gaudir de permisos. Això pot implicar, com ja s'ha constatat i denunciat en alguns casos, abusos i discriminació per sexe, especialment en dones amb persones a càrrec, o per edat.

La taxa de persones interines i substituïdes supera el 40% de tota la plantilla. Es tracta d'una situació del tot insostenible que només genera precarietat i submissió a les direccions en molts casos.

El sistema que permet que les direccions dels centres triïn substituïts durant el curs (anomenat PDI) es va començar a aplicar en quatre serveis territorials: Maresme-Vallès Oriental, Girona, Vallès Occidental i Barcelona Comarques. A partir del curs 2020-2021 es va estendre la seva aplicació a la resta de serveis territorials. Aquest mètode només ha servit per fer més opac el sistema. No hi ha hagut cap millora en la qualitat docent ni cap progrés en els resultats acadèmics, ni tan sols una mínima avaluació o seguiment. Aquesta legió de personal interí sense drets ni estabilitat de cap mena, sotmès a un examen permanent, és una de les consignes neoliberals amb les quals s'està desmantellant totes les institucions de l'estat de dret.

USTEC-STEs proposem que qualsevol nomenament de professorat es faci de manera pública, transparent, a partir de criteris objectius, i que cap persona singular hi pugui intervenir. Aquestes pràctiques implementades en els darrers anys generen, d'una banda, submissió i, de l'altra, discriminació. Podem entendre, i hi estem d'acord, que les plantilles dels centres educatius siguin el màxim d'estables possibles i estem disposats a negociar solucions amb l'Administració per tal que així sigui. Ara bé, el que no es pot acceptar és que l'escola pública acabi triant el professorat com a la privada. Això és, ras i curt, una política més de privatització i una manera de legalitzar possibles pràctiques arbitràries.

USTEC-STEs no hem deixat mai ni deixarem de denunciar públicament el Departament d'Educació perquè només treballa per aconseguir claustres submisos i docents que no facin públiques les seves propostes, idees o demandes i perquè fa anys que no treballa per millorar l'educació pública i el benestar dels seus treballadors/es. Pel que fa a l'accés a la professió docent, entenem que el sistema d'oposicions potser no és per-

fecte, però és probablement el més objectiu i garantista. El problema s'esdevé quan el nombre de places disponibles és força inferior a la demanda real. Les restriccions pressupostàries, degudes a la dictadura de la troica en la seva croada contra la funció pública, han fet que el nombre de funcionaris interins i substituïts s'acosti perillosament a la meitat de la plantilla, allunyant-se any rere any del 8% que la normativa estatal assenyala com a objectiu desitjable.

USTEC·STEs històricament hem reclamat una solució per a les desenes de milers de professionals que estan en una situació de vulnerabilitat laboral. S'hi poden arbitrar diverses mesures, nosaltres apostem per la doble via, que serviria per estabilitzar, dins un mateix cos de funcionaris de l'Estat, aquelles persones que fa anys que han demostrat amb el seu exercici quotidià la seva vàlua professional. Per tot això USTEC·STEs exigim la consolidació del personal interí que ocupa una vacant i la revalorització de la figura del funcionari en les administracions públiques.

Sempre hem defensat la possibilitat de dur a terme un concurs de mèrits que finalment hem aconseguit que es concretés en la Llei espanyola d'aplicació a tot l'estat. Tot i això, cal que l'administració convoqui les places d'oposicions anualment d'acord amb les necessitats reals de professorat i dels centres educatius, i no pas d'acord amb la lògica de les restriccions pressupostàries.

Com diu Carlos Fernández Liria a "Funcionarios y emprendedores", el funcionari és el pilar de la separació de poders del que anomenem ordre constitucional o estat de dret. Dit d'una altra manera, sense el funcionari ens carreguem l'estat de dret, perquè no són pas treballadors o treballadores en el sentit estricte, sinó propietaris de la seva funció, de manera que no depenen de la lògica del mercat laboral. És una instància formada per persones que exerceixen funcions vitals des del punt de vista civil, de manera que estan protegides del xantatge o la pressió privada o governamental i no poden ser acomiadades o perjudicades pel govern de torn. Sense la base del funcionari, els governs podrien imposar la seva ideologia durant la legislatura, tot i que a vegades ho aconsegueixen mitjançant diferents argücies, però sempre serà un mur de contenció important. El funcionari impedeix que l'escola es converteixi en un braç governamental (per això, les denúncies al professorat per adoctrinament o la voluntat política del Govern espanyol de carregar-se la immersió lingüística al nostre país).

En el món de l'ensenyament, la condició de funcionari docent permet blindar, entre d'altres, la llibertat de càtedra. Per nosaltres, USTEC·STEs, tot el personal docent

ha de tenir la condició de funcionari.

m) La lluita per una provisió de llocs de treball objectiva

Durant la tramitació de la LEC, sovint massa sols, ja vàrem avisar de les intencions del Departament quant a qui triaria l'ocupació dels llocs de treball públics als centres educatius. Els decrets d'autonomia de direccions i de provisió i perfils, que han estat recorreguts per USTEC·STEs, ens varen donar la raó. Hem continuat insistint que aquest model de gestió de centres educatius públics és nociu per a les formes de relacions tant laborals com personals i pedagògiques.

El més negatiu és el clima de submissió que s'està instaurant en els diferents claustres. Per de parlar, debatre i discutir, ja que una part important dels membres del claustre depenen cada any del dit si volen continuar treballant el curs següent. Algunes direccions han anat més enllà i han creat una cort, incloent-hi places perfilades, de persones molt properes que dirigeixen el centre a la seva manera, que, tot i que poden tenir bones intencions, no tenen la veritat absoluta i no ha estat mai la forma de treballar amb tot el claustre. Aquestes situacions han provocat desplaçaments, tant voluntaris com obligats, desperfilació de places quan canvia la direcció i, el més crític, un clima tens en els claustres.

Per això, sempre que hem lluitat contra la tramitació de la LOMCE, USTEC·STEs hem proposat incloure la LEC o el Decret de provisió i perfils en la plataforma reivindicativa.

Actualment, el sistema de l'entrevista està implantat en els 10 serveis territorials com a mecanisme per cobrir substitucions. Tot i la intervenció d'USTEC·STEs, que es va reunir amb diferents grups parlamentaris l'any 2015 i va aconseguir una resolució que va congelar l'extensió d'aquest sistema de substitucions per entrevista a la resta de Catalunya, en els pressupostos de 2020 es va incloure novament i es va fer extensiva, dels 4 serveis territorials on es mantenia en període de prova, a la totalitat dels serveis territorials de Catalunya. Una mesura altament rebutjada pel nostre sindicat.

D'altra banda, les resolucions d'adjudicacions provisionals d'estiu cada curs fan un pas més i exigeixen passar una entrevista per ocupar llocs perfilats si la persona proposada és un o una docent que no ha treballat al centre un mínim de quatre mesos. També cal passar una entrevista si es vol accedir als llocs ordinaris dels centres de màxima complexitat i d'educació especial i a les places recentment creades de llengua catalana, llengua cas-

tellana i matemàtiques del primer cicle d'ESO que han de ser proveïdes per docents del cos de mestres. Aquest ha estat el camí seguit per l'Administració, fruit només de la voluntat política que farà que aquest final de curs assistim a una oferta d'ocupació pública encoberta, ja que cada servei territorial publicarà centenars de places per tal que les persones que ho desitgin enviïn el seu currículum per ser entrevistades.

Les facilitats que ofereix l'Administració a l'hora de perfilar places perquè les ocupi una persona concreta han fet que el percentatge d'aquest tipus de vacant hagi augmentat any rere any, arribant a l'11% el curs passat:

2017-18: 4.344 (6,4%)
 2018-19: 5.667 (8,19%)
 2019-20: 6.397 (9,17%)
 2020-21: 7.057 (9,99%)
 2021-22: 7.527 (10,99%)
 2022-23: 8.293 (10,95%)

Sempre seran massa: cada nova plaça perfilada genera problemes, i en generarà encara més en un futur imminent, com ara:

La supremacia del projecte de direcció sobre tota la resta.

La reducció de places ordinàries d'aquella especialitat.

La no continuïtat de docents destinats/des provisionalment, ja que aquestes places queden catalogades d'aquesta manera fins que no es digui el contrari.

A més, hi ha el perill que, a través d'un concurs específic, com en el cas del perfil de competència digital, es puguin obtenir places definitives mitjançant una entrevista, la qual cosa pot comportar:

Places que no es podrien cobrir en un concurs general de trasllats.

Una altra figura amb drets i deures diferents de la resta de treballadors/es del centre educatiu.

La implantació arreu de mètodes empresarials de selecció de personal subjectius i potencialment arbitraris, com passa ara en el cas de les adjudicacions provisionals i substitucions mitjançant entrevistes, un procediment que omple de currículums els centres educatius.

Aquests efectes negatius s'aprofundeixen (i s'aprofundiran) més quan hi ha canvis en la direcció dels centres educatius, cosa que provoca conflictes totalment innecessaris.

Amb els llocs perfilats i el sistema d'entrevistes i de currículums, el Departament es desentén de la seva obligació de proveir els llocs de treball públics amb

critèris de transparència i objectivitat i fa competir els centres públics no només per l'alumnat, sinó per la distribució del professorat. En comptes de veure la qualitat del sistema educatiu com un tot i cercar mesures per millorar-lo globalment, com ara apostar per una formació permanent, gratuïta i de qualitat, es recorre a un sistema de gestió empresarial que va en contra de la prestació d'un bon servei públic de qualitat.

USTEC-STEs hem dut a terme accions i mobilitzacions contra aquest sistema arbitrari de selecció, tant unitàries com en solitari, incloent-hi vagues en què aquest punt era un dels principals de la plataforma reivindicativa. També hem interposat diversos recursos davant del TSJC, un contra el Decret de provisió i perfils i dos contra les resolucions que permeten les entrevistes com a sistema.

En aquest sentit, USTEC seguim amb la campanya iniciada el mes d'octubre del 2022, pressionant l'Administració perquè tregui totes les places vacants del sistema educatiu com a places ordinàries al concurs general de trasllats. Com a mínim exigim que tregui les 27.000 places d'estabilització (les que formen part del concurs de mèrits i les del concurs-oposició "tou"). També ens oposem rotundament a la convocatòria de concursos de trasllats amb places perfilades.

Els funcionaris de carrera, molts d'ells encara en situació de provisionalitat, han de poder accedir a una plaça definitiva abans dels propers concursos de trasllats en els quals participarà tot el funcionariat que s'anirà incorporant. Hi ha moltes vacants en el sistema, USTEC-STEs exigim que l'Administració no limiti el dret a la mobilitat i el dret a obtenir una plaça definitiva.

n) La defensa jurídica del professorat

La nostra Assessoria Jurídica disposa de juristes en cadascuna de les seves seus territorials. En tots els casos, es tracta de docents que gaudeixen de llicència sindical la qual cosa garanteix un alt grau de sensibilitat envers el sector educatiu i permet una resposta ràpida i efectiva en la majoria dels casos que portem.

Com a sindicat, USTEC-STEs oferim assessorament jurídic en l'àmbit laboral i administratiu de funció pública per a tot el personal de l'educació. Les persones afiliades també tenen, en cas de necessitar-ho, defensa judicial davant dels tribunals per temes laborals (jurisdicció social) i de funció pública (jurisdicció contenciosa administrativa).

En un moment en què el Departament d'Educació

obvia la seva obligació de respectar els drets dels seus treballadors i treballadores i opta per la continuada retallada de drets i davant la falta de negociació en les Meses Sectorials, és la via jurídica l'instrument que permet assolir èxits en la línia de recuperació dels nostres drets i ens dona eines per seguir lluitant contra aquesta deriva liberal que marca la política educativa del Departament.

Són innumerables els èxits aconseguits per la nostra assessoria jurídica tant mitjançant la via administrativa com la via judicial. Així doncs, durant aquests darrers anys hem treballat i continuarem treballant en els temes següents de caràcter general:

Estadis

Hem obtingut, amb sentències favorables que han obligat el Departament d'Educació a reconèixer aquest dret, el reconeixement del quart i cinquè estadi de promoció docent al personal interí amb caràcter general. Així mateix, hem aconseguit el reconeixement del cobrament dels endarreriments en concepte d'estadis en diferents sentències, la qual cosa obre el camí al cobrament dels endarreriments per aquest concepte de manera generalitzada.

Retallades de drets i condicions laborals

La nostra Assessoria Jurídica ha impugnat diverses resolucions i disposicions del Departament d'Educació i de Funció Pública de la Generalitat, departaments que van aprofitar la crisi econòmica per retallar drets del professorat. Finalment, hem aconseguit diferents sentències favorables amb el conjunt de les quals hem obtingut la devolució de la paga extraordinària del 2012, que va acabar de fer-se efectiva a la nòmina d'abril de 2018. En aquesta mateixa línia vam interposar diferents conflictes col·lectius reclamant les pagues extraordinàries del 2012, 2013 i 2014 del personal laboral de la Generalitat i vam obtenir sentències favorables del TSJC, confirmades després pel Tribunal Suprem.

Al mateix temps, es va impugnar l'Acord de Govern 70/2016, del 30 de maig, la qual cosa ens va atorgar el reconeixement del cobrament del mes de juliol del 2016 per a les persones interines. Això ha requerit instar un llarg procediment d'execució de la sentència per tal que s'hi pogués acollir tot el personal amb expectativa de dret i s'ha obligat el Departament a oferir la possibilitat de completar la formació en un termini extraordinari.

També davant els jutjats contenciosos administratius hem impugnat diverses resolucions sobre les adjudicacions d'estiu que es publiquen cada any i hem guanyat. En concret, ens hem oposat al fet que les persones que

estaven amb llicència d'infantament, adopció o incapacitat temporal podien participar en el procediment, però si obtenien plaça, se'ls diferien els efectes professionals i econòmics del nomenament fins al moment que tenien l'alta i s'incorporaven al centre. Conseqüentment, aquest èxit també ha implicat la modificació dels criteris de gestió de la borsa en la línia anteriorment esmentada, la qual cosa permet als candidats i candidates a 1 de setembre en situació de llicència d'infantament, adopció o incapacitat temporal optar a una plaça durant els nomenaments amb tots els efectes.

Contra el desplegament de la LEC

Ben coneguda per la major part de la comunitat educativa, la nostra oposició com a sindicat davant la LEC i el seu desplegament ha estat ferma. El nostre assessorament jurídic va permetre suavitzar substancialment els primers redactats d'aquesta llei. D'altra banda, vam impugnar el Decret 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia de centres educatius i el Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents, aconseguint expulsar del primer diferents articles clarament oposats als interessos del professorat i de la comunitat educativa.

Entre aquests, destacar l'èxit pel que fa al reconeixement del dret a cobrar els càrrecs directius als substituïts des del primer dia, la qual cosa, i com a analogia, ha derivat en procediments individuals en què s'està aconseguint el cobrament dels càrrecs unipersonals de coordinació també des de l'inici de la substitució (tutoria, cap de seminari, etc.).

Resta pendent la decisió del TSJC amb relació a la impugnació duta a terme també contra el concurs específic de mèrits pel perfil professional de competència digital docent.

Estabilització del professorat interí i del personal laboral

La nostra Assessoria Jurídica ha treballat incessantment en tot el procediment legislatiu per l'estabilització del professorat interí i del personal laboral i ha aconseguit introduir per primera vegada l'estabilització mitjançant un concurs de mèrits. D'altra banda, hem presentat diverses demandes per frau de llei i abús de temporalitat de persones en situació d'interinitat.

En defensa de la nostra llengua

USTEC-STEs hem defensat, des del primer moment, la llengua catalana a l'educació com a garant d'integració i com a símbol identitari de la nació catalana. Ens preocupa molt, i ho denunciem continuadament, la

deriva que el català està patint en els darrers anys en els nostres centres educatius i en la societat catalana en general. Tot això ara es veu agreujat per la sentència del TSJC que imposa als centres educatius catalans el 25% de castellà. Per això com a USTEC·STEs ens hem personat com a part legitimada en el procés d'execució d'aquesta sentència.

Drets de les famílies monoparentals

USTEC·STEs hem obtingut una sentència favorable per l'equiparació dels drets per naixement i cura de menor de les famílies monoparentals als de les biparentals. No essent plenament satisfactòria, excloent l'acumulació del temps de permís i prestació en què ambdós progenitors haurien coincidit, continuarem lluitant davant les instàncies judicials per aconseguir la totalitat de les setmanes i garantir la plena igualtat.

Si bé és cert que el que hem exposat no és més que una part de tot allò aconseguit judicialment en els darrers anys, no volem obviar la feina que ens queda per fer, més la que se'ns presentarà i també haurem d'afrontar.

Per no estendre'ns més, creiem important esmentar que estem lluitant jurídicament pel reconeixement dels drets econòmics dels treballadors i treballadores en cas de complir triennis o d'incrementos salarials durant la situació d'incapacitat laboral, drets dels quals no en gaudim fins al dia que tenim l'alta sense dret a retroactivitat.

Finalment, recordem que continuem en la defensa a escala individual tant en la via administrativa com judicial sigui social o sigui contenciosa administrativa. Els assumptes més freqüents són les altes forçoses d'incapacitat temporal, les incapacitats permanents, les condicions de treball, la salut laboral, els expedients disciplinaris i els expedients contradictoris no disciplinaris, les valoracions durant el període de prova inicial i el curs d'iniciació, la conciliació de la vida laboral i familiar i el reconeixement de dret i quantitat i de categoria professional del personal laboral, entre d'altres.

o) La ILP d'educació i el seu seguiment

Des del primer moment, el nostre sindicat va apostar decididament per ser una de les entitats promotores de la ILP d'Educació. L'any 2013, després de la traumàtica experiència de la Llei d'educació de Catalunya (2009) i d'observar com bona part de les entitats i partits s'havien deixat seduir pels principis neoliberals i favorables al desmantellament de l'ensenyament públic i a la protecció de la doble xarxa educativa, vam emprendre una acció proactiva i propositiva. El resultat va ser una

proposta de com hauria de ser el sistema educatiu coincident amb els nostres valors, una mena de programa polític per millorar de manera significativa el sistema educatiu en pocs anys.

Els objectius de la ILP eren els següents: posar fi a la doble xarxa educativa tot obligant els centres concertats a triar, en deu anys, si volien mantenir-se com a centres privats sense concerts públics o integrar-se a la xarxa pública, amb els seus drets i deures, tal com va succeir amb les escoles del CEPEPC a començament dels anys vuitanta; la gratuïtat total de l'ensenyament, des de l'escola bressol fins a la universitat, amb beques-salari per a les famílies que ho necessitessin; la restauració de la democràcia als centres, amb el claustre com a màxim òrgan executiu en la presa de decisions pedagògiques i el consell escolar de les que afectessin la comunitat educativa; l'avaluació i l'autoavaluació com a eines que ajuden a la millora de les pràctiques educatives; la condició funcional del professorat i el seu nomenament amb criteris transparents i objectius, per assegurar-ne la llibertat de càtedra i l'estabilitat laboral; l'eliminació dels terços de jornada, de manera que els contractes siguin exclusivament de jornada sencera o mitja; la gestió directa de tot el sistema educatiu per part de la Generalitat, amb la prohibició de l'externalització de qualsevol servei i que les empreses puguin interferir en l'educació, i moltes altres mesures que tractaven de blindar l'educació pública davant de la deriva neoliberal actual.

La ILP va ser admesa a tràmit per la Mesa del Parlament el 22 de juliol del 2014. La iniciativa va ser un èxit i va obtenir, entre el 13 d'octubre del 2014 i el 21 de maig del 2015, 96.000 signatures, pràcticament el doble de les necessàries. S'hi van adherir 170 entitats, es van realitzar més de 250 xerrades arreu del país, es van instal·lar més de 160 parades per recollir signatures i va comptar amb una extraordinària mobilització de la comunitat educativa, la qual cosa va posar en greus dificultats els grups polítics i sindicats que defensaven els preceptes neoliberals de la LEC.

Tanmateix, el 17 de maig del 2016, dia en què es va debatre al Parlament, JxS i el PP van presentar una esmena a la totalitat del projecte de llei que en va impedir la discussió parlamentària. És evident que la ILP anava en contra de la patronal de l'escola concertada i de la preservació de cert classisme que fa del sistema educatiu un mecanisme de reproducció de desigualtats socials.

No obstant això, la ILP continua sent un referent, un punt de partida que, segons el nostre parer, ha d'implicar un moviment polític que faci dels seus objectius

un programa que en un futur sigui capaç de marcar l'agenda educativa i que en els pròxims anys pugui reaparèixer en forma d'iniciatives, com ara consultes populars o d'altres de similars, amb l'objectiu que el sistema educatiu esdevingui un veritable mecanisme de compensació de les desigualtats.

p) Les mobilitzacions del període 2019-2023

CURS 2019-2020

Durant el curs 2019-2020, es van dur a terme diferents accions i mobilitzacions, a partir de l'anàlisi que l'estratègia que s'havia posat sobre la taula els darrers anys no havia donat prou bons resultats. Malgrat alguns guanys, com ara la recuperació d'una de les dues hores lectives que ens van incrementar unilateralment (2017), vam partir noves retallades, com ara els recurrents acords de govern que van impedir la reducció de dues hores lectives als majors de 55 anys o la no cobertura de les substitucions en els pitjors moments, i d'altres empitjoraments de les condicions sense cost econòmic com l'aprofundiment de l'aplicació del Decret de plantilles, el manteniment de l'horari de permanència a secundària o l'expansió d'una inútil càrrega burocràtica, especialment amb uns aplicatius poc fiables. Per això es va establir una estratègia d'articulació d'un moviment docent que va acordar una plataforma reivindicativa unitària, amb un calendari de mobilitzacions que pogués culminar amb una possible vaga indefinida. Paral·lelament, es va establir una tasca diplomàtica discreta, buscant els suports parlamentaris i d'altres suports necessaris per aïllar políticament els responsables del Departament i aconseguir fites com ara el retorn de l'horari de permanència als centres de secundària, de 28 a les 24 hores originals, o aconseguir resolucions contràries a algunes decisions de Via Augusta.

Malauradament, aquesta estratègia es va veure interrompuda a causa de la pandèmia que es va desencadenar a partir del mes de març, i dels confinaments massius que van limitar qualsevol mobilització. Tot i aquesta situació extraordinària, el nostre sindicat va continuar exercint pressió sobre el Departament en una situació de caos i mala planificació, mirant de negociar les condicions de treball durant el confinament. També vam mantenir el suport laboral i personal al conjunt de treballadors del sistema.

CURS 2020-2021

Durant els anys de la pandèmia, sobretot al curs 2020-2021, USTEC·STEs vam liderar la plataforma unitària "per una educació presencial i segura", que durant

aquell any va protagonitzar diverses concentracions tant de persones delegades com de treballadores davant dels serveis territorials de tot Catalunya.

Gestió de la pandèmia, confinament i mesures COVID

Davant la situació sobrevinguda i excepcional de la pandèmia, el Departament d'Educació va exposar els seus treballadors i treballadores a unes condicions laborals deplorables, en termes de salut. Es va imposar un retorn a la presencialitat sense unes condicions mínimes de seguretat, sense material de protecció adequat, mantenint unes ràtios que impedièren els criteris de distància social de seguretat i sense mecanismes de ventilació adequats per evitar els contagis, i amb molta improvisació pel que fa al personal vulnerable. Tot plegat amb un caos normatiu, que canviava dia rere dia i que deixava en mans de les direccions i dels docents la seva interpretació i aplicació. En el fons, el retorn a l'escola, que ja havia fracassat el juny anterior, responia més a una qüestió d'imatge pública, després que el Departament pràcticament desaparegués del mapa durant les primeres setmanes de confinament.

USTEC·STEs vam impulsar la interposició de denúncies a inspecció de treball. Des de cada servei territorial, les diferents juntes de personal docent no universitari van presentar dues denúncies a inspecció de treball, que en les seves respostes conclouïa que el Departament no havia permès participar a la part social en l'adopció de mesures, així com que tampoc s'havia estipulat un protocol clar als centres respecte a les persones reconegudes com a sensibles. Així mateix, denunciàvem la manca d'elements de seguretat laboral com els EPI.

La realitat, i encara amb moltes dades per conèixer, és que el percentatge de professionals d'educació que han patit Covid-19 ha estat superior a la major part de col·lectius professionals, sense que això hagi comportat un reconeixement per part de l'Administració.

En qualsevol cas, també USTEC vam estar constantment donant la cara en plena pandèmia defensant els interessos dels i les docents i del personal laboral, amb una intensa política comunicativa i d'atenció a aquelles persones que havien caigut malaltes, que eren vulnerables, o que requerien el nostre suport a qualsevol nivell.

Mobilitzacions del personal interí davant el frau de llei i l'abús de temporalitat

La doble situació de precarietat laboral a causa del frau de llei per la manca d'estabilització dels docents en els seus llocs de feina (traduïda en una taxa d'interins

que s'enfilava a més del 40% en el sistema, molt lluny del màxim legal del 8%), va fer intervenir la justícia europea. Així, el TJUE va posar al descobert l'abús continuat patit pels treballadors i va forçar l'Administració a buscar una solució. En aquest sentit, USTEC ja feia dècades que denunciàvem aquesta situació i proposàvem el concurs de mèrits com la millor solució per posar fi a aquesta injustícia.

A partir del darrer trimestre del curs 2020-2021 es va encetar una dinàmica de mobilitzacions, amb l'impuls d'una vaga per al personal interí, amb la reclamació de l'estabilització. Aquesta vaga va servir per anar articulant el moviment que va permetre una organització i participació major el curs posterior.

CURS 2021-2022

Campanya i concentracions: “+PERSONAL -RÀTIOS +SEGURETAT”

USTEC·STEs, davant de l'erràtica i improvisada política de prevenció de la pandèmia, vam fer una campanya de protesta i denúncia sobre l'escassa capacitat del Departament de vetllar per la salut de la comunitat educativa, especialment d'uns treballadors i treballadores en condicions de treball vulnerables durant tot l'episodi de la covid-19, amb pancartes i denúncies públiques.

Alhora, vam continuar impulsant la Plataforma Unitària per la Seguretat i Prevenció Laboral, amb diferents accions i mobilitzacions als serveis territorials com la lectura de manifestos unitaris per part de totes les organitzacions sindicals reclamant més mesures de prevenció i de seguretat als centres per tal de mantenir-los el màxim de temps oberts: mascaretes FFP2, cribratges massius, regeneradors d'aire, etc.

L'estabilització del personal i el concurs de mèrits

USTEC·STEs vam engegar una campanya de relacions públiques i de comunicació per denunciar la situació del personal interí. Això va incloure un treball minuciós de la nostra comissió jurídica per ajudar els partits polítics i fer-los entendre la viabilitat jurídica del concurs de mèrits. També vam participar activament en els tràmits parlamentaris al Congrés de Madrid, fent-ne el seguiment dels tempos i presentant esmenes al projecte de llei, coordinant i planificant les accions i mobilitzacions arran de les sentències europees del TJUE (2021), mantenint reunions amb els grups parlamentaris a escala estatal i al parlament català... A finals del 2021, el context polític i jurídic va permetre que la reivindicació i lluita històrica que durant 30 anys USTEC·STEs (IAC) hem mantingut en solitari fos una realitat. Milers de persones interines es presentaran a un concurs de mè-

rits excepcional per contrarestar aquest sistema basat, fins ara, en la precarietat i l'abús.

A la vegada, vam situar globalment un conjunt d'accions, articulant dues jornades de vaga, abans i després del decret Iceta (que pretenia l'acomiadament més gran encobert de la funció pública). L'objectiu era assolir un pacte d'estabilitat a fi que el col·lectiu interí tingui assegurada la seva feina més enllà dels processos d'estabilització en curs, i en un futur, quan els processos extraordinaris hagin acabat.

Febrer - març 2022

Per sorpresa, i en una compareixença pública amb finalitats de projecció personal, el conseller González-Cambay i el president de la Generalitat, Pere Aragonès, van anunciar, el febrer del 2022, un canvi molt significatiu en el calendari escolar: sense consens ni diàleg, ni amb la part sindical ni amb la comunitat educativa, i en un acte de demagogia electoral, van anunciar davant del mitjans l'avançament unilateral del curs escolar. Això va provocar múltiples reaccions: un posicionament en contra de totes les organitzacions sindicals, de les entitats representatives de les famílies i, per primera vegada a la història de la institució, un dictamen contrari del Consell Escolar de Catalunya en què es demanava una moratòria fins que no hi hagués assegurat un consens de la comunitat educativa.

Aquest gest, com es va dir aleshores, va ser la gota que va fer vessar el got, el llumí que va encendre els centres educatius el 17 de febrer, amb una tancada al Departament d'Educació per part de delegats sindicals, a la cinquena planta. Un cop allà, i amb la màxima pressió possible, vam arrencar dues reunions molt rellevants (una amb la secretària general del Departament i la segona amb el mateix conseller). Davant d'una actitud intransigent d'ambdós responsables, USTEC·STEs i la resta d'organitzacions sindicals vam convocar 5 dies de vaga durant el mes de març del 2022.

En els tres primers dies de vaga, el 15, 16 i 17 de març del 2022, als quals es van afegir les vagues del 29 i 30 i la del 23 en defensa de la immersió lingüística, vam desbordar totes les previsions de seguiment. La comunitat educativa de ple ens vam aixecar i vam sortir al carrer per evidenciar un trencament total amb l'Administració. Calia revertir d'una vegada per totes les retallades cronificades i debatre profundament quin model d'educació pública volem i amb quins currículums podem fer possible la lluita contra l'exclusió i la segregació. També vam evidenciar que, després de dos anys d'una pandèmia devastadora per als centres, no era el moment de fer propostes de canvis de calendari escolar, no debatudes

amb la comunitat educativa i amb el Consell Escolar de Catalunya en contra. El conseller volia “transformar el sistema” de manera radical, mentre era incapaç de dotar d’uns recursos mínims ordinaris els centres.

Després de la primera tongada de 5 dies de vaga vam aconseguir fer seure l’Administració en una taula de mediació per iniciar una veritable negociació. És evident que les meses sectorials havien deixat de ser un espai de negociació per passar a representar un espai buit de contingut en què l’Administració es limitava a informar de les seves iniciatives, i calia situar-ne un de nou. Amb la mediació del Departament de Treball s’ha constatat que els pocs passos fets són insuficients. El Departament d’Educació ha mostrat més interès a mantenir una aparença de negociació que a mirar de trobar solució real al conflicte. Com a exemple rellevant, tenim el fet que l’Administració situés un provocador intent de tornar a les 28 hores de permanència al centre per al professorat de secundària que pretenia vincular al retorn de la 2a hora lectiva.

USTEC·STEs i la coordinadora de sindicats, en constatar que el Departament es mantenia enrocat, vam fer un pas més i vam convocar més vagues (17 i 25 de maig i 2 i 9 de juny), en les quals el personal docent i laboral va tornar a sortir al carrer. Finalment, també vam emplaçar a tota la comunitat educativa a no començar el curs amb normalitat, preparant mobilitzacions per al 5 de setembre —inici de curs per a la primària— i vagues per al 7 —inici de curs a la secundària— i 28 d’aquell mateix mes.

CURS 2022-2023

Amb les vagues convocades amb tota la intenció de no iniciar el curs amb normalitat i reprendre una nova dinàmica de mobilitzacions en un context social potencialment explosiu, i havent liderat la coordinadora de sindicats, el Departament d’Educació finalment va acabar cedint i va proposar un acord de darrera hora, a finals d’agost. En aquest acord, que es va signar a principis de setembre, es va accedir a la reducció d’una hora lectiva de forma simultània a primària i secundària (23 i 18 respectivament), per tornar a l’horari d’abans de les retallades, amb efectes l’1 de gener del 2023, fet que implica gairebé 3.500 contractacions més.

L’acord no és un punt d’arribada, sinó un punt de partida per començar a treballar i establir un calendari pel retorn de la resta de condicions de treball retallades. Així mateix, pretenem arribar a una expansió dels drets laborals i propiciar un gir radical en les polítiques educatives lesives per al conjunt de treballadors i per al sistema educatiu, especialment aquelles que tenen a

veure amb la capacitat de les direccions a l’hora de triar a dit el professorat i marcar la línia educativa, al més pur estil de les escoles concertades. També esperem que les mobilitzacions passades, presents i futures serveixin per acabar amb la deriva autoritària dels responsables d’educació, massa acostumats a menysprear la comunitat educativa i imposar les seves ocurrències organitzatives i pedagògiques, sempre al servei d’un neoliberalisme tòxic i nociu.

La mobilització, la nostra principal eina, també hauria de servir per aconseguir un sistema educatiu amb una inversió mínima del 6% del PIB, per entrar en una dinàmica d’expansió econòmica, material i professional que permeti fer del sistema educatiu una veritable eina d’equitat social i igualtat d’oportunitats.